

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 140/2017
07.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1100/16 од 20.02.2017. године, поднет против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К 2305/15 од 07.07.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1054/15 од 21.07.2016. године, у седници већа одржаној 07.03.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1100/16 од 20.02.2017. године као основан и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним решењима Основног суда у Новом Саду К 2305/15 од 07.07.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1054/15 од 21.07.2016. године повређен закон – члан 439. тачка 2. у вези члана 502. ЗКП.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду К 2305/15 од 07.07.2016. године на основу члана 502. ЗКП, према окр. АА одбачен је оптужни акт ОЈТ у Новом Саду Кт. 2859/13 од 14.06.2013. године којим је преузет оптужни акт ВЈТ у Новом Саду Кт 65/11 од 20.09.2011. године, због кривичног дела недозвољено ношење експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ.

Одлучујући о жалби Основног јавног тужиоца у Новом Саду, Апелациони суд у Новом Саду је решењем Кж2 1054/15 од 21.07.2016. године, одбио као неосновану жалбу изјављену против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 1100/16 од 20.02.2017. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези члана 439. тачка 2. у вези члана 502. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји као основан, оба решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио браниоцу адв. Драгану Чолићу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је првостепеним решењем повређен закон у смислу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП и то члан 439. тачка 2. у вези члана 502. ЗКП.

Наиме, оптужницом ВЈТ у Новом Саду Кт 65/11 од 19.09.2011. године, чије је заступање преузело Основно јавно тужилаштво у Новом Саду актом Кт 2859/13 од 14.06.2013. године окр. АА, стављено је на терет извршење кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ.

Налазећи да у конкретном случају постоје околности које привремено спречавају гоњење, првостепеним решењем је одбачен оптужни акт подигнут против окривљеног АА и то на основу члана 502. ЗКП. Међутим, како се у конкретном случају ради о кривичном делу за које је прописана казна затвора од две до 10 година, то нису могле бити примењене одредбе Законика о кривичном поступку које регулишу скраћени поступак већ је оптужни акт могао бити одбачен само на основу одредбе члана 339. став 2. ЗКП, којом је прописано да ако веће установи да нема захтева овлашћеног тужиоца потребног предлога или одобрења за кривично гоњење или да постоје друге околности које привремено спречавају гоњење, оптужница или приватна тужба ће се одбацити решењем.

Према томе, одбацивањем оптужног акта (оптужнице) применом одредаба које важе за скраћени поступак, конкретно члана 502. ЗКП, као да је реч о оптужном предлогу, првостепеним решењем је примењен закон који се не може применити и учињена повреда закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, а исту повреду закона учинио је и Апелациони суд у Новом Саду који је одбио као неосновану жалбу ОЈТ у Новом Саду изјављену против првостепеног решења.

Стога је Врховни касациони суд уважио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у погледу наведене повреде закона и утврдио да је правноснажним решењима Основног суда у Новом Саду К 2305/15 од 07.07.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1054/15 од 21.07.2016. године, повређен закон, не дирајући у правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости поднет.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 493. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић